

РЕШЕНИЕ

№ 1330

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-E, в закрито заседание на шестия юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

Членове: Нели Алексиева
Диляна Господинова

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Въззивно гражданско дело № 20221100505696 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и следващите от ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от И.Г. П., длъжник по изпълнителното дело №20118440402496/2011г. срещу отказа на ЧСИ да измени разноските по изпълнението. Жалбоподателката счита, че не дължи всички разноски, тъй като някои от включените вече са заплатени авансово от взыскателя, а би следвало да бъде начислена само таксата по т.26 от Тарифата. Поддържа, че с взыскателя подписали извънсъдебно споразумение от 19.02.2022г., с което уредили взаимоотношенията си и в него било предвидено да се заплатят от длъжника само дължимите за приключване на изпълнителното дело такси и разноски. Твърди, че от постъпила от запор сума от банковата ѝ сметка ЧСИ е удържал съгласно сметка №481211 от 01.03.2022г. общо 581,09 лв. – такси и разноски, които тя оспорва. Счита, че е дължима само пропорционалната такса, тъй като само тя не е заплатена от взыскателя, а всички други суми от т.2 до т. 13 не следва да се начисляват. Твърди, че в сключеното споразумение са описани точно дължимите суми, но не и заплатените авансово от взыскателя такси, като ако е държал на тях, щели да бъдат посочени.

Взыскателят „Д.к.Б.“ АД не изразява становище по жалбата.

ЧСИ С.Я. чрез помощника си - И.П. е изложил подробни писмени мотиви, в които сочи, че жалбата е процесуално допустима, тъй като с изрично разпореждане от 30.05.2022г. е оставено без уважение искането на длъжника за намаляване на разноските, но неоснователна по изложените подробно доводи.

Съдът като обсъди доводите на страните и материалите по изпълнителното дело, изпратено в заверен препис, намира следното:

Изпълнителното дело е образувано на 01.08.2011г. по молба на „Д.к.Б.“ АД срещу длъжник И.П. въз основа на изпълнителен лист издаден от СРС от 09.06.2011г. па гр.д. №4314/2011г. Видно от приложените материали по делото е изпратена и връчена покана за доброволно изпълнение на длъжницата на 26.10.2011г., като още на 11.08.2011г. по сметка са начислени 66 лв. за образуване на изпълнителното дело, покана и справка, които са изпълнени. Изпратено е запорно съобщение до „ПИБ“ АД, като е върнат отговор от 11.11.2011г., че сметката е блокирана, няма авоар, но има предходен запор. Наложено е и запор върху трудово възнаграждение чрез работодателя „И.п.“ АД, като за двата запора е начислена такса от 30 лв. Таксите са заплатени авансово от взыскателя. Видно от материалите от запора върху трудовото възнаграждение са постъпвали суми за погасяване на задължението.

Безспорно се установява и от представеното с частната жалба и пред ЧСИ с молба от взыскателя, както и от приложено към молба на длъжницата от 28.02.2022г., извънсъдебно споразумение, че страните са постигнали описаните договорености, а именно, приели са, че извън погасените в годините суми общо в размер на 1748,42 лв., остават дължими общо 3422,16лв., включващи описаните пера – главница, разноски по делото и непогасен остатък от законна лихва в размер на 1376,46 лв. Споразумели се ако се заплати сумата от 2045,70лв., че дружеството няма да събира натрупаната законна лихва. В чл. 5 са уговорили, че с окончателното погасяване на дълга взыскателят няма други парични претенции и ще уведоми съдебния изпълнител за прекратяване на изпълнението, а длъжникът поема ангажимента да заплати на съдебния изпълнител дължимите за приключването на изпълнителното дело такси и разноски по сметката на съдебният изпълнител, ако такива се дължат. На 01.03.2022г. е съставена сметка и фактура №477980, с която по т. 1-13 са начислени такси от ЧСИ, от които по т. 26 таксата е 183,66 лв. без ДДС, начислена е такса за справка на имущество, за изготвяне на книжа, покана по т.5- общо 8 броя, за запор – общо 5 броя, по т.4 – за книжа – 5 броя, както и допълнителни разноски по т.31 в размер на 1,836 лв., или общо са начислени такси в размер на 484,24 лв. без ДДС или 581,09 лв. с включен ДДС. Не се спори, че с разпореждане от 07.03.2022г. изпълнителното производство е прекратено и са вдигнати наложените запори. Видно от представеното на стр. 192 от делото разпореждане ЧСИ е разпоредил да се възстанови на взыскателя надвнесена сума от 121,30 лв., за която е отбелязано, че е върната на 14.03.2022г. Няма мотивировъчна част по разпореждането, но видно е, че става въпрос за надвнесени авансови такси, тъй като това е плащането, за което са представени документи от взыскателя, а и в самото нареждане за банков превод е записано – връщане такси прекратено дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

С влизането в сила на 01.03.2008г. на новия ГПК обхватът на обжалване действията на съдебния изпълнител е ограничен значително в сравнение с ГПК (отменен). В чл. 435 от ГПК законодателят е предвидил императивно и казуистично кои действия на съдебния изпълнител може да се обжалват по този ред и съответно от кои страни. Съгласно чл. 435

ал. 2, т. 7 от ГПК длъжникът може да обжалва постановеното относно разноските. Разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК е императивна и не може да се тълкува разширително. Не е предвидена правна възможност за обжалване и на други действия, с които длъжникът счита, че са нарушени правата му, тъй като в ГПК няма обща разпоредба даваща възможност за обжалване на всички действия на съдебния изпълнител, които страната по делото счита, че са незаконосъобразни. Жалбата срещу действията на ЧСИ съгласно чл.436, ал.1 от ГПК се подава в двуседмичен срок от съобщението за извършеното действие. По отношение на разноските съобразно константната практика на съдилищата окръжният съд действа като контролно-отменителна съдебна инстанция относно законосъобразността на обжалван акт на частния съдебен изпълнител /в този смисъл са определение № 170/25.03.2011г. по ч.гр. д.№ 297/2010г. на ВКС, IV г.о., определение № 881/18.05.2010г. по ч.гр.д.№ 634/2010г. на Апелативен съд – София, VII състав, определение № 1423/24.09.2010г. на САС по ч.гр.д.№ 1217/2010г. и др./, поради което за да се произнесе съдът по искане, което е за отпадане на дължимите разноски по изпълнението или намаляването им следва да има изрично произнасяне на съдебния изпълнител, а именно в случая има произнасяне, което макар и да е след жалбата е обективизирано в разпореждане за отказ, а именно такова от 30.05.2022г. , поради което жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

За разноските в изпълнителното производство специалната разпоредба на чл. 79 от ГПК предвижда, че разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен ако делото е прекратено поради плащане преди започването му, каквото основание не е налице в случая, и ако изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или отменени от съда, което също не е налице. Извън горепосочените хипотези разноските по изпълнението се възлагат на длъжника. Следователно в случая независимо от това, че има споразумение и плащане от длъжницата, тъй като тя не е платила изцяло доброволно и преди подаване на молбата цялата присъдена сума, то очевидно е, че разноските следва да му се възложат на него. Законодателят не е предвидил длъжникът да се освобождава от отговорност за разноски и да не дължи такива, ако плати доброволно след образуване на изпълнителното дело. Такси по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни и други действия, като техният размер и вид са определени в ТТРЗЧСИ - чл. 78 ЗЧСИ. За събирането на таксите по изпълнението частният съдебен изпълнител следва да изготви сметка, която се връчва на задълженото лице и в която се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материалният интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане - чл. 79 ЗЧСИ. Обикновените такси по изпълнението се събират само за действия, изрично посочени в тарифата /чл. 82 ЗЧСИ/, а пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес /чл. 83 ЗЧСИ/. В случая жалбоподателката не спори, че дължи таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ, която се събира при изпълнение на задължения за парични вземания, като в горната норма е посочено, че за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума по описания начин съобразно интереса, а не само главницата по изпълнителния лист. В случая начислената такса по т. 26 е 220,39 лв. с включен ДДС и тя не е спорна. Спорна е разликата над тази сума до пълния начислен размер на такси от ЧСИ

общо от 581,09 лв.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на жалбоподателката, че доколкото в т. 5 от споразумението не било уговорено да се дължат такси на вискателя, тя дължала единствено и само таксата по т. 26 от Тарифата. Видно от самото споразумение, страните са уговорили, че длъжникът поема ангажимента да заплати дължимите такси и разноски по сметката на съдебния изпълнител. Няма от страна на вискателя /кредитор/ в текста на споразумението изрично изразена воля за опрощаване на неговото вземане за авансово платени такси и съответно задължението за такси и разноски от страна на длъжника, както е по отношение на частта от законната лихва. Само при такова изрично волеизявление, а именно, че авансово заплатените от вискателя такси остават за негова сметка, би бил основателен довода на длъжницата, тъй като авансово платените от вискателя разноски, са си разноски на общо основание и те подлежат на заплащане от длъжника. Още повече, че в конкретния случай видно от приложеното платежно нареждане на 14.03.2022г. съдебният изпълнител е възстановил на вискателя авансово платените такси от 121,30 лв. съгласно разпореждането от 11.03.2022г. Следователно твърденията на жалбоподателката, че ЧСИ ще се обогати неоснователно, тъй като два пъти ще получи плащане на едни и същи такси, а именно веднъж авансово от вискателя, и веднъж от нея, са неоснователни. Горното не е налице, тъй като авансово платените такси са възстановени и няма да се получи двойно заплащане. Длъжникът дължи таксите по изпълнението, включително и ако са авансово заплатени от вискателя, след като не е изрично уговорено, че те са недължими и вискателят ги опрощава, а в представеното споразумение от 19.02.2022г. липсва такава изрична клауза. Няма отразено такова волеизявление на вискателя, а именно, че авансово платените такси са за негова сметка, напротив в чл. 5, ал.2 е уговорено, че длъжникът поема таксите и разноските, дължими на съдебния изпълнител. Следователно доводите по жалбата са неоснователни и такси и разноски се дължат. По отношение на размера им, обаче, следва да се отчете, че се дължат такси и разноски само за тези изпълнителни действия, които са изпълнени. Според настоящият състав длъжникът не дължи и такси за връчването на съобщения за приключване на принудителното изпълнение, тъй като няма нормативно основание за начисляването на такива, тъй като т. 4 ТТРЗЧСИ предвижда такса само за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа, а т. 5 ТТРЗЧСИ - само за покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК, предвид горното съдът намира, че таксата по т.5, която е начислена 7 броя или общо 168 лв. е недължима и следва да отпадне. Отделно от това следва да се отбележи, че допълнителните разноски по т. 31 ТТРЗЧСИ са за сметка на длъжника, но само когато за тях е издаден документ по Закона за счетоводството, а от данните по изпълнителното дело не се установява да е издаван такъв, а именно фактура или друг, поради което и таксата по т.31 в общ размер на 3 по 2,23 лв. / с ДДС, а без ДДС 1,18 лв. по т.7, 10 и 13/ за транспортни разходи, неустановени по документ по ЗСч следва да отпадне или общо 6,69 лв., поради което следва да бъдат отменени от начислените такси и разноски общо сумата от 174,69 лв., но за разликата до останалия

размер 363,19 лв. жалбата се явява неоснователна, тъй като всички други такси са за извършени действия, довели до събиране на сумите в хода на изпълнителното производство и не се получава двойно събиране, както се отбеляза по-горе и както се твърди от длъжницата, тъй като авансово платените са върнати на вискателя от ЧСИ.

Съдът намира, че разноси по настоящия спор не се следват на страните, тъй като настоящото производство е своеобразно продължение на произнасянето на ЧСИ относно дължимостта на разноските и следва по аналогия да намери приложение практиката, че в производството относно разноските, не се следват нови разноси на страните. В производството по чл. 248 от ГПК не се дължат нови разноси на страните с оглед изхода на спора (включително и разноси за адвокатско възнаграждение), както в първоинстанционното производство, така и във въззивното производство, по който въпрос има формирана трайна съдебна практика (виж Определение № 493/26.10.2016 г. по гр. д. № 4088/2016 г. на 4-то гр. отд. на ВКС; Определение № 683/21.12.2015 г. по ч. гр. д. № 5089/2015 г. на 3-то гр. отд. на ВКС; Определение № 296/15.08.2017 г. по ч. гр. д. № 1758/2017 г. на 3-то гр. отд. на ВКС; Определение № 114/20.05.2016 г. по ч. гр. д. № 1847/2016 г. на 2-ро гр. отд. на ВКС;), тъй като то няма самостоятелен характер, а е функционално свързано с производството по съществото на спора. Съдът намира, че по аналогия при обжалване на акта на съдебния изпълнител относно изменението на разноските следва да бъде приложена горната практика, касае се за несамостоятелен въпрос, поради което разноси не се следват.

Воден от горните съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по подадена от И.Г. П., ЕГН *****, с адрес – гр. Бухово, ул. “****”, длъжник по изпълнителното дело №20118440402496 отказа на ЧСИ да измени разноските по изпълнението, в частта за сумата от 174,69 лв., включваща такси по т.31 от Тарифата и недължими такси по т.4 и 5 от Тарифата съгласно горепосочените мотиви, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** жалбата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Да се изпрати препис от решението на ЧСИ С.Я..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____